

26. møde

Fredag den 18. november 1977 kl. 10.00

Dagsorden:

1) *Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortræderen for folketingsmedlem Knud Jespersen.*

2) *Indstilling fra udvalget til valgs prøvelse.*

3) *Redegørelse af udenrigsministeren:*

Redegørelse om den udenrigspolitiske situation.

(Redegørelse nr. II).

Meddelelser fra formanden:

Første næstformand (Grete Hækkerup):

I skrivelse af gårds dato meddeler justitsministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov. (Bekæmpelse af terrorisme).

(Lovforslag nr. L 100).

Medlemmer af folketinget Gert Petersen (SF), Lilli Gyldenkilde (SF) og Ebba Strange (SF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om boykot af økonomiske aktiviteter i Den sydafrikanske Republik.

(Beslutningsforslag nr. B 33).

Efter henstilling skal jeg lade punkt 2, indstilling fra udvalget til valgs prøvelse, udgå af dagsordenen.

Skriftlig fremsættelse af forslag:

Justitsministeren (Erling Jensen):

Hermed tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov. (Bekæmpelse af terrorisme).

(Lovforslag nr. L 100).

Lovforslaget tilsigter at gennemføre de ændringer i dansk lovgivning, som er en forudsætning for, at Danmark kan ratificere den europæiske konvention om bekæmpelse af terrorisme. Hovedsigtet med denne nye konvention er at sikre, at gerningsmændene til terrorhandlinger ikke kan unddrage sig retsforfølgning og straf ved, efter at have gennemført en terroraktion i ét land, at flygte til et andet land. Med henblik herpå fastlægger konventionens centrale bestemmelser dels en begrænsning i adgangen til at nægte udlevering, dels en forpligtelse for gerningsmandens opholdsland til selv at indlede strafforfølgning i tilfælde, hvor udlevering nægtes.

Begrænsningen i adgangen til at nægte udlevering er angivet i konventionens artikel 1. Efter denne bestemmelse skal visse nærmere angivne terrorhandlinger i forbindelse med spørgsmål om udlevering aldrig kunne anses for en politisk forbrydelse. Bestemmelsen i artikel 1 må ses i sammenhæng med de eksisterende konventioner og traktater om udlevering af lovovertrædere. Det er en fast bestanddel af sådanne internationale aftaler, at udlevering kan nægtes, såfremt den pågældende lovovertrædelse har karakter af en politisk forbrydelse. På linie hermed indeholder den danske udleveringslovs § 5 et forbud mod udlevering for politiske lovovertrædelser. Bestemmelsen i artikel 1 om, at de ovennævnte handlinger aldrig skal kunne anses for politiske forbrydelser, indebærer således, at udlevering i sager vedrørende de pågældende terrorhandlinger aldrig kan nægtes med den begrundelse, at der er tale om en politisk forbrydelse.

Pligten til at indlede strafforfølgning mod gerningsmændene til nærmere angivne terrorhandlinger fremgår af konventionens artikel 7. Som nævnt ovenfor indtræder forpligtelsen kun, når det land, hvor den formodede gerningsmand til en terrorhandling befinder sig, afslår en anmodning om at udlevere den pågældende til en anden konventionsstat. Pligten til at indlede strafforfølgning har betydning i tilfælde, hvor udlevering afslås af